

ת"פ 6971/04/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד אחמד עמרו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6971-04-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' עמרו(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

אחמד עמרו (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד עמיחי רוזה

ב"כ הנאשם: עו"ד גיל פידל

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות הבאות:

א. **הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12 א' (ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

ב. **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ג. **הסעת נוסעים במונית במספר העולה על הרשום ברישיון הרכב**, עבירה לפי סעיף 502 לתקנות התעבורה.

כמו כן הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בתיק פל"א 278787/14 בעבירה של **הפרת הוראה חוקית** בכך שלא הפקיד את יתרת הפקדה כפי שהתחייב, וכן בתיק פל"א 255059/14 הורשע הנאשם בעבירה של **הפרת הוראה חוקית** בכך שהיה מחוץ לבית, בניגוד לתנאי שחרורו בתנאים.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 29.3.14 בשעה 18:08, או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מסוג פורד אשר מתאים להסעתם של 10 נוסעים מלבד הנהג, כשהוא **מסיע 18 תושבי האזור מבלי שיש בידם אישור שהייה או העסקה בישראל כדין**. כאשר כרוז השוטרים לנאשם כדי שיעצור, המשיך הנאשם בנסיעה עוד כברת דרך עד שנעצר ואז ניסה לעבור ממושב הנהג ולצאת מהרכב דרך דלת הנוסע לידו ונעצר על ידי השוטרים.

טיעוני הצדדים

3. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נטליה אוסטרובסקי, הנאשם יליד 1983, בעברו שתי הרשעות קודמות, האחת משנת 2007 בגין עבירת רכוש, והשניה משנת 2011 בגין הסעת שב"ח. בגין הרשעתו האחרונה אף ריצה מאסר בפועל בן 60 ימים ואף תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן 60 ימים. נסיבות העבירה הינן חמורות, הנאשם הסיע 18 שוהים בלתי חוקיים כאשר הרכב בו הסיעם היה מיועד רק ל- 10 אנשים, ובכך סיכן את הנמצאים ברכב. הנאשם אף הגדיל לעשות שעה שלא נעצר כאשר נדרש לעשות כן על ידי השוטרים ואף ניסה לעבור ממושב הנהג למושב הנוסע ולצאת מהרכב. המאשימה עתרה להפעלת המאסר על תנאי וכן להטלת 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ופסילת רישיון הנהיגה על תנאי וכן חילוט הרכב שנתפס.

4. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גיל פידל, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה וצער על המקרה וכן צירף תיקים נוספים. לו היה הנאשם בעל מעמד כלכלי המאפשר לו לעמוד בתנאי שחרורו, מצבו היה שונה, הוא היה נשלח לקבלת תסקיר אשר היה מצביע על מצבו הכלכלי הקשה אשר עומד בבסיס ביצוע העבירות דנן. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, וכן אם יחולט הרכב להסתפק בכך לעניין הרכיבים הכספיים נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

דין

5. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית לצד הפעלת המאסר על תנאי ועונשים נלווים.

6. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו על-ידי ביצוע העבירות הינם זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את הבאים בשעריה, ביטחונה של ציבור המשתמשים בדרך וכן פגיעה בסדרי השלטון של המדינה.

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המון** מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. הנאשם הסיע 18 תושבי האזור בתוך שטחי מדינת ישראל, ברכב אשר מיועד כמעט למחצית מכמות זו, וכאשר כרזו לו השוטרים לעצור, המשיך בנסיעה עוד כברת דרך עד שנעצר ואז ניסה למלט את עצמו דרך דלת הנוסע לידו. לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי (29.7.13)**:

"אשר לעבירת ההסעה, זו עונשה המירבי על פי דין, סעיף 12א(ג)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, הוא שלוש שנים "אם הוסעו ברכב ששה תושבים זרים או יותר השוהים בישראל שלא כדין" (בנידון דין הוסעו 25, ולכן ההחמרה בדין משנתיים במקרה "רגיל" של הסעה - לשלוש). ניתן אל לב: המדובר במסיעים, ולא בשוהים הבלתי חוקיים עצמם, שעניינם נדון ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל (2009); כבר שם נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים

(ראו גם רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769), כי חטאתם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (פסקה י"א)... המתחם ההולם לעניין מסיעים, מלינים ומעסיקים בנסיבות מחמירות בענייננו צריך להיות בין 5 ל-15 חודשי מאסר, בעניין זה יש חשיבות עצומה להרתעה, כיון שהמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי, וזאת כדי שייצא הקול הצלול מטעמנו כנגד מעשים אלה".

בכל הנוגע לתיק ההפרה החוקית מדובר בפגיעה ברף נמוך יחסית של הערך המוגן.

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסרים בדרך של עבודות שירות וכלה במאסרים בפועל לתקופה משמעותית, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** (24.3.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בשני אישומים, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע שתי עבירות של הסעה שלא כדין (בהזדמנות אחת 5 שוהים בלתי חוקיים ובהזדמנות שניה 3 שוהים בלתי חוקיים), ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, כאשר שלושה חודשי מאסר על תנאי שעמדו תלויים כנגדו הופעלו בחופף לעונש זה. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ב. בעפ"ג (מחוזי י-ם) **17752-05-12 מדינת ישראל נ' דבש** (20.5.12), התקבל ערעור של המדינה על קלות העונש, בעניינו של נאשם אשר הורשע בשני כתבי אישום, ב-3 עבירות של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות, (בהזדמנות אחת הסיע 5 שבחים, בהזדמנות שניה 15 שב"חים ובהזדמנות אחרת הסיע 20 שב"חים) בהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בנהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ובעבירות נלוות. בית-משפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מ-8 חודשי מאסר בפועל ל-13 חודשים.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) **22290-08-13 אבו חמיד נ' מדינת ישראל** (27.10.13), נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין (2 שוהים בלתי חוקיים), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובעבירות נלוות, ונדון למאסר בפועל למשך 7 חודשים.

ד. בת"פ (כ"ס) **1253-09 מדינת ישראל נ' רחמן** (28.6.11), הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של הסעה שלא כדין (15 שב"חים), נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח ועבירות נלוות, ונדון ל-11 חודשי מאסר בפועל, מהם 10 חודשים במצטבר לעונש מאסר אחר אותו ריצה באותה עת.

ה. בת"פ (ת"א) **5375-07 מדינת ישראל נ' דעדוש** (24.3.10), הורשע הנאשם, בשני אישומים, בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין (2 שב"חים), הכשלת שוטר במילוי תפקידו ובעבירות נלוות, ונדון ל-5 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנים, סה"כ 7 חודשים.

ו. בת"פ (פ"ת) **41171-07-12 מדינת ישראל נ' חלאק** (9.1.14), הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין (20 שב"חים) ועבירות נלוות, הנאשם בן 20 ללא עבר פלילי, הודה ולקח אחריות, שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת עונש מאסר, נדון ל-6 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

ז. בת"פ (רמ') **2075-06 מדינת ישראל נ' אבו גמעה** (17.10.10), הורשע הנאשם על-פי

הודאתו בביצוע שתי עבירות של ניסיון הסעה שלא כדין (7 שב"חים), ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ח. בת"פ (י-ם) 17602-05-11 **מדינת ישראל נ' ג'אבר (13.3.13)**, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובעבירות נלוות, ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; הנאשם העמיד את ציבור המשתמשים בדרך ואת הנוסעים עימו ברכב בסיכון רב, לא רק בעצם הסעתם במספר העולה על המותר אלא גם בשעה שנדרש לציית לשוטרים והמשיך בנסיעתו.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הן מצבו הכלכלי הקשה, ועול פרנסת בני משפחתו.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** בתיק העיקרי הינו החל מ-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. בתיק המצורף מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור אינו ממין העניין. השיקול השיקומי אינו מעלה ואינו מוריד נוכח העדר אפיק שיקומי.

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם צעיר, יליד 1983. מובן כי מאסר בפועל יפגע בנאשם, על אף שזה לו אינו מאסרו הראשון שכן כבר הורשע בעבר בעבירה דומה ואף ריצה בגינה תקופת מאסר של 60 יום מאחורי סורג ובריח.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם**; הנאשם מפרנס חמישה ילדים, ואין ספק כי שליחתו למאסר תפגע בבני משפחתו התלויים בו.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**. לנאשם שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירות שוד מזוין וקשירת קשר לפשע, משנת 2004, והשניה בגין הסעת תושב זר, משנת 2009, בגינה אף ריצה, כאמור, מאסר מאחורי סורג ובריח למשך 60 יום, כמו כן הוטל עליו מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 60 יום.

15. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם הורשע בעבר בביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל ואף ריצה בגין מאסר, ובשים לב לכך שנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה, אשר הוטל עליו ב-2011 ולא היה בו כדי להרתיעו מלשוב לסורו. כמו כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם וזאת לבל יתפתו אחרים לעשות כן בעבור בצע כסף.

16. באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בגדרו של המתחם, וזאת לצד הפעלת המאסר המונה במצטבר ולצד רכיבים עונשיים נלווים.

סוגיית החילוט

17. מתוך הראיות שהובאו לעיוני שוכנעתי כי הנאשם הינו בעל הרכב, ועל כן על פי מצוות המחוקק, סעיף 12 א 1 לחוק הכניסה לישראל, אני מורה על חילוט הרכב.

הקנס הכספי

18. עבירת הסעת השוהים הבלתי חוקיים נעשית על רקע כספי. בנסיבות אלה, קיים אינטרס ציבורי להשתת עונש כספי, אשר יהווה מסר ברור בדבר העדר כדאיות העבירה. יחד עם זאת, בקביעת הקנס, יש להתחשב אף במצבו הכלכלי של הנאשם.

סוף דבר

19. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **7 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 29.3.14 עד 13.4.14, ומיום 29.6.14 עד היום.

ב. הפעלת המאסר המותנה בן 60 יום, שהוטל על הנאשם בת"פ 41196-08-10 מדינת ישראל נ' עמרו (11.12.11) במצטבר לעונש שהוטל בגין תיק זה, כך **שסה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ה. קנס כספי בסך של 7,500 ש"ח או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.3.15. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ו. 12 חודשי פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה, החל מיום שחרורו מן המאסר. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה או הצהרה מתאימה במזכירות בית המשפט בסמוך לפני שחרורו מן המאסר.

ז. 6 חודשי פסילה על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקי או על עבירת תעבורה שבה הורשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' חשוון תשע"ה, 03 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.

עמוד 5

